

УРЯД ЗА ПЕРЕПИС БЕЗРОБІТНИХ

ВАШИНГТОН. — Бизнесова Дорада Рада подала президентові Рузвелтові рапорт, у котрім радить йому уповажити бюро перепису перевести негайно перепис безробітних у краї.

Такого самого перепису домагаються члени конгресу й різних громадських установ, бо від числа безробітних залежать розміри фінансових видатків на їх допомогу. З Білого Дому повідомляють, що справа лежить „на бюрку президента“, себто, що він вважає її за пильну, але ще не рішив, який крок зробити для її порушення.

ЗАГРОЗА ВЕЛИКОГО ЗАЛІЗНИЧОГО СТРАЙКУ.

НЮ ЙОРК. — Від 15,000 до 20,000 залізничних вантажників і канцелярських робітників можуть вийти на страйк у цій околиці, якщо залізниці не полагождать їх домагань.

Федеральна Рада Посередництва вже вмішала в справу й постаралася за те, що робітники не вийшли негайно на страйк. Як посередництво цієї ради не заведе згоди, в справу відій буде примушений вмішатися президент.

НАПРУЖЕННЯ В ФАБРИКАХ ОБУВИ.

ЛУИСТОН (Мейн). — Фабриканти обуви внесли до суду домагання, щоб суд заборонив страйковому комітету удержувати кухню для страйкарів у фабриках обуви. Коли страйкуючі робітники скликали віче, суддя Гарі Мансер, що мав розглядати цю справу, радив їм віча не відбувати, бо, мовляв, це вплине на нього при вирішуваних позову. Не зважаючи на це, страйкарі відбули коло ратуша велике віче, на котре з'явилося коло 3,000 осіб. У своїх промовах на вічу страйковий провідники кидали визов урядові, кажучи робітникам, що уряд мотиме запобігти живленню страйкарів лиш при помочі військової сили.

Суддя Мансер видав рішення, що удержування комісаріату для страйкарів не годиться з законом, бо противиться судовій забороні, виданій проти цього страйку.

ПОШИРЮЮТЬ КАМПАНІЮ ЗА ІОНІЗАЦІЮ МАЙНЕРІВ.

ІВАРТС (Кентокі). — Майнерська юнія „Юнаїтід Майн Воркерс оф Америка“ почала в повіті Гарлан явно вести агітацію за організування всіх майнерів у юнію. Є тут 16,000 майнерів, і юнія хоче їх усіх записати в свої ряди. Юнія дала собі час 60 днів до викінчення організації.

Організація майнерів у цьому повіті велася здавна дуже пияво, бо урядники міст, повіту й стеїту всі без винятку попирали акцію вуглевих баронів проти юнії. Нині ситуація змінилася через дві обставини: через слідство сенатського комітету під проводом Ла Фолета та закон Вагнера.

КОНГРЕСМЕН ЗА ДОПУЩЕННЯ ІМІГРАЦІЇ.

НЮ ЙОРК. — Конгресмен Джан О'Конор, представник Комітету для Правил у палаті послів конгресу, заявився тут на зборах „єврейської організації опіки над іммігрантами“ за те, щоб зняти федеральні закони про обмеження імміграції, себто пускати іммігрантів наново до Америки, як не було давніше.

УКРАЇНЦІ НА ФЕСТИНІ НАРОДНИХ ТАНЦІВ.

НЮ ЙОРК. — У стадіоні на Рандальс Айленді влаштовано в неділю заходами Ради Народних Свят і Департаменту Парків перший у цьому сезоні фестин народних танців. На фестині виступали представники різних національних груп із своїми танцями. Були там: американці, литовці, поляки, вірмени, фіни, німці, шведи, швайцарці, французи й українці. Найбільша група була американська. Найбільше оплесків зібрала українці, котрих представляв „Український Клуб Танцюристів“.

Каже „Ню Йорк Таймс“: „Двадцять четверо хлопців і дівчат з Українського Клубу Танцюристів, як це звичайно буває, коли вони появляються, дали найбільше сценічну виставу, а найбільше оплесків зібрала хлопці, що танцювали запорозький танець з шаблями“.

СТРАЙК У ВІЙСЬКОВИЙ ТАБОРІ.

ПІКСКІЛ (Ню Йорк). — У таборі Сміта, де виправляється національна гвардія стеїту Ню Йорк, застрайкували хлопці, що обслуговують при стрільницю до влучі з рушниць і револьверів. Хлопців цих є 70. Вони мають від 16 до 18 літ. Їм платять є 70. Вони мають від 16 до 12 доларів. Вони домагалися підвищення заплати.

Військова команда табору їх відправила з роботи та заповіла, що нікого з них не прийме назад до роботи, а замість них найме страйколомів.

ЗАКИДУЄ РУЗВЕЛТОВІ ЗМАГАННЯ ДО ДИКТАТУРИ.

Ньюйорський адвокат Амос Пішшов подав до публічного відомо лист, котрий він написав до президента Рузвелта в справі реформи суду. Пішшов закидує Рузвелтові, що він намагається стати диктатором Америки, не прибираючи одначе собі титулу диктатора.

БАНДИТІВ КАРАЮТЬ ВІЗНИЦЕЮ І НАГАЯМИ.

Останніми часами шоденна візницька преса була переповнена вістками про збройні нічні напади бандітів на склепи і на поодиноких людей. Тих бандітських нападів намножилося вже так багато, що поліція не могла з ними дати собі ради. До рук поліції бандіти рідко-коли попадали.

Та недавно тому вдалося заарештувати Джека Гилдермана, Майка Кузьмака, Йосифа Вагнера й Артура Марша, які на днях доконали смілого нападу на один склеп. Ці самі злочинці вже і передтим бушували у Вінніпегу, однак їм усе щастливо вдавалось втекти.

Всі чотири згадані вище бандіти мають за собою довгі кримінальні рекорди. Два з них, а іменно Гилдерман і Кузьмак, у 1929 були засуджені в Реджайні, Саск., на довгу в'язницю і на 30 б'ків. Однак та тяжка кара не направила злочинців і вони з'явилися після звільнення з в'язниці знов відновили свою злочинну діяльність.

На днях поліційний суддя Р. Б. Греєм засудив Джека Гилдермана, Майка Кузьмака і Йосифа Вагнера на 10-літню в'язницю. Крім того всі три відстануть по 30 нагаїв. Четвертий співзвинник, Артур Марш, відстав 7 літ в'язниці і 5 б'ків. Виданням присуд, суддя Греєм заявив, що згадані 4 тини є небезпечною для суспільності і їх треба виключити з рядів мирного громадянства.

Гроші, які знайдено при бандітах, будуть повернені тим, що їх бандіти ограбили.

Цього року в часі трьох місяців у Вінніпегу вкрадено 242 автомобілів. З того 238 поліція віднашла, однак більшість автомобілів була цілком знищена.

ЗАКОН В ОБОРОНІ ВЧИТЕЛІВ.

Посол В. Томін (суспільний кредиторів з округу Витфорд) зголосив в альбертський легіслатури додаток до шкільного акту, котрий, якщо буде прийнятий, стане в пригоді албертським учителям. Він вирішує, що вчителі можуть бути відправлені зі школи тільки тоді, як у голосуванні заявляться за те більшість постановляє, що найнижча платня вчителя й може бути \$840 на рік. Цей закон відноситься тільки до сільських шкіл.

СВЯЩЕННИКИ МУСЯТЬ ВІДБУТИ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ.

Міністер освіти третьої Німеччини видав декрет, на підставі котрого всі кандидати на католицьких священників мають відбуть службу у військових батальйонах праці, закінчують теологічні студії.

ЧИ ФРИЗІЕР ВІДПОВІДАЄ ЗА ЕКСПЕРИМЕНТ?

26-літня англіянка Ізабеля Томсон подала в суд фризiera Чарлза Кларка за те, що він зіпсував їй волосся. Її волосся зовсім позеленіло і має повно плям. Фризьер боронився тим, що попереджував свою клієнтку про небезпечний експеримент малювати волосся на зелено способом, якого він їй не показував. Клієнтка хотіла відшкодування за те, що експеримент, переведений на її голову, фризьерові не вдавсь. Лондонський суддя рішив: „Хто хоче бути перший, той мусить сам брати на себе ризик невдачі“. Фризьер тут нічого не чинив.

БУРЕВІЙ.

В околиці Тухай, пов. Стрий, лютував буревій, що поломив дерева при залізничному шляху та поперевертав телеграфічні стовпи й у кількох місцях ушкодив телеграфічні дроти. Залізничний шлях у кількох місцях забарикадували поломані гілки. Вихор поперевертав багато стіжків сіна та пошкоджував дахи домів. Жертя у людей не було.

ПАПРОСКИ КОРМЛЯТЬ.

До цікавих вислідів дійшов у своїй науковій праці молодий, але талановитий бельгійський хемік проф. д-р Наль. Вдалось йому отримати харчевий екстракт і тютюну. Цей новий препарат після спалення відживляє організм. Не ризикнувши він майже зверхнім виглядом від змеленої тютюну і в папіросці викликає приємне відчуття задоволення скріпленого організму.

Хемічна аналіза його препарату показала, що скількість нікотину обмежено в ній до мінімуму. Головним змістом тієї субстанції є білок, товщ і вуглеводів.

Проф. Наль роздав свої папіроски представникам різних верств Брісселі, щоб переконались про успіх свого препарату. Потім обсервував, яке враження викликає на курцях його папіроска. Всі, крім одного директора банку, який волею правдивий тютюну і гаванських цигар, заявили, що нові папіроски мають знаменитий смак. Дим нових папіросок мав прегарний, ароматичний запах. Як повідомляють фондські часописи, новим виходом зацікавилися англійські імпорттери тютюну, які теж хочуть у найближчому часі заангажувати бельгійського хеміка.

РОЗБИЛА ДИТИНІ СОКИРОЮ ГОЛОВУ.

Катерина Гавридик із Рукмиша почала зі своїм шуриним Хоцьким суперечку, яка перемілилася в бійку. Катерина, побачивши сокиру, яка могла стати „небезпечним аргументом“ у бійці, відкинула її за мур. За муром бавився дволітній синок Василя Хоцького. Сокира впала так нещасливо, що вдарила дитину в голову, відрубавши їй кусень чолової кости, величини п'ятьзлотівки. Несчастливу дитину відвезли у безнадійному стані до лікарні в Бучачі. Поліція веде в цій справі слідство.

ПАРИЛЕВІЧЕВА ВМЕРЛА ПРИРОДНОЮ СМЕРТЮ.

Інститут судових експертиз у Варшаві і Заведення Патологічної Анатомії Ягйлонського Університету в Кракові, проф. д-р Цехановський, проф. А. Вахольн і проф. д-р Ольбрихт зложили слідчому судді опінію про „смерть Ванди Парилевичевої. На їх думку смерть прийшла з природних хоробливих причин. Крім того причиною смерті було теж виснаження організму у зв'язку з психічною депресією.

ПАРИЗЬКІ ПАМ'ЯТНИКИ.

Міська рада Парижа хоче позбутися з міста поганих пам'ятників. Але від рішення до дійсної операції дорога довга. Хоч преса давно ствердила, що треба передовсім знищити статую поета Мюсе, що стоїть під самою стіною державного театру „Комеді Французької“, знайшлися палкі оборонці поета та традиції і ця статуя залишиться. За доби г. зв. царства було в Парижі не більше як 12 пам'ятників, за 70 літ число їх зросло до 180. У цьому числі є 53 письменники, 19 полководців (тут входить теж Жанна Д'Арк) 10 володарів, 17 діячів, 14 учених, 7 музик, 4 духовних, 3 актори і десь 2 різьбари. Різьбари, що роблять ці пам'ятники — найбільше покривлені. А може до їх слави припиняється їх підпис на пам'ятниках у нестї інших. Скільки з теперішніх пам'ятників цеєне, щоб зробити місце іншим, покищо невідомо. Відомо тільки, що французи дають дуже за естетичний їх вигляд і мистецьку вартість.

РУКОПИС З ОСЕЛЕДЦЕМ.

Герман Зудерман, відомий німецький драматург, почав з того, що писав оповідання до часописів. Вік жив на провінції у Східній Пруссії. Раз, коли написав повість, рішив із нею поїхати до Берліна. По дорозі в Інстербург, мав пересідати. Там він зупинився, рішивши відвідати своїх приятелів у цьому місті. Пішли разом на вечерю, багато випили і Зудерман аж на другий день поїхав до Берліна. Аж там помітив, що рукопису, який поклав був у кишеню, нема. Не маючи грошей, щоб сидіти у Берліні, рішив вернутись до свого села. Знов зупинився у повороті на ніч в Інстербург. Настрий його був такий поганий, що пішов до шинку, щоб у горілку знайти забуття. Випивши дві-три чарки, відчув голод. Пішов до першого ресторанчику і казав собі дати оселедця. Подали йому оселедця, загорненого в папір. Коли він глипнув на папір, побачив одну стрілку із свого загубленого рукопису.

— Дайте мені більше такого паперу! Скільки його маєте! Я заплачу!

Купець приніс йому цілу скірту купленого вчора паперу. Це була повість Зудермана. Бракувало всього кількох листків, що пішли у світ разом з оселедцями та іншими харчами.

Зудерман урятував свій твір. Це була перша книжка, що зробила його відразу відомим письменником: „Фрав Зорге“.

ЯК ФУНКЦІОНУЄ ДЕРЖАВНИЙ КАПІТАЛІЗМ

МОСКВА. — На місце приватного капіталу Совети впровадили державний і, як заявив американський амбасадор Дейвіс після своєї поїздки по Советам, він оплачується і приносить зиски. Але як цей капітал функціонує, описує кореспондент „Ню Йорк Таймс“ Гарольд Денні, який звичайно відноситься до Советів з великою симпатією. Він говорить, що в останніх часах советська влада розпочала завзяту боротьбу з хабарництвом і в часі цієї боротьби викривається, як глибоко це хабарництво закоринилося в советській системі та як воно ту систему розточує. Наприклад, у фабриці Орджонікідзе завідувачі продавали машини приватним покупцям, віддаючи частину грошей з цього державним інспекторам, які після того знаходили „все в порядку“. У фабриці Кагановича один інспектор дістав 12,000 рублів хабара за те, що ствердив, що вироблені машинні ложа є добрі. Тимчасом вони були незаділі. Це потім потягнуло фабрику й інші галузі промислу на мільйонні втрати. Таких випадків є багато. Цих утрат фабрики не бояться, бо вони не можуть збанкрутувати; вони є державною власністю.

ТУРЕЦЬКО-СОВЕТСЬКІ ВІДНОСИНИ ПСУЮТЬСЯ.

ІСТАНБУЛ (Туреччина). — Советська влада відкликала свого амбасадора Карахана з Туреччини. Совети незадоволені з того, що Туреччина чимраз більше у своїй заграничній політиці віддається від Росії, а попадає під впливи західних держав, в першій мірі Англії. Також остання поїздка турецького прем'єра і міністра закордонних справ до Югославії, а потім до Риму не дуже до вподоби Советам. За те вони вважають частинно винуватим свого амбасадора й тому його відкликають.

БРИТІЙСЬКІ КЛОПОТИ В ІНДІЇ.

СІМЛІЯ (Індія). — Сфантазовані факіром Іті індіанці в числі 33,000 розпочали розрухи проти британської влади. В інших місцевостях Індії теж слідні заворушення.

КАЛЬКУТА (Індія). — Тамонішня поліція переловила шість авт комуністичної бібулі, призначеної для роздавання серед 80,000 ткацьких робітників, що розпочали страйк. Поліція має докази, що розрухи в Калькуті та цілий страйковий рух в Індії веде Москва. Страйкарі уладили похід вулицями, в якому несли червоні прапори і комуністичні написи.

РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ОСЯГНУЛИ ВАЖНУ ПЕРЕМОГУ.

САН СЕБАСТІАН. — Еспанські революціонери осягнули біля Більбао велику перемогу. Вони здобули три верхи непрохідних гір Енхортас і у висліді цілковито дезорганізували 15-милеву боеву лінію червоних. Мадрид далі остаеться під обстрілом революційних гармат. Фльота ген. Франка атакувала найбільший військовий корабель лівих і змусила його заїхати на мілну. Італійський боевий корабель два рази спинив британський торговельний корабель, наладований нафтою, що прямував до Барсельони. Цей випадок загострив міжнародне напруження.

ПРИГОТУВАННЯ АНГЛІ ДО КОРОНАЦІЇ.

ЛОНДОН. — Століня Англії вже майже готова до коронації короля Юрія Шестого. Коронація відбудеться 12 травня ц. р., а що англійці є дуже докладні і солідні, тому вони продумують усе до найменших дрібниць, як ці паради мають відбутись, а навіть улажують по вулицях проби. В часі останньої проби „режисери“ просили товпу, щоб вона оплескувала процесію, подобно, як це вона буде робити в часі коронації, щоб у той спосіб призначити коні до галасу.

ГЕБЕЛЬС ЗА ПОШИРЕННЯ КНИЖКИ.

БЕРЛІН. — Німецький міністер пропаганди Гебельс виголосив промову, в якій сказав, що німецькі нахладники книжок мусять придумати способи, якби друкувати дешеві книжки, щоб найширший загаль міг їх купувати. Він сказав, що „націонал-соціалізм вважає, що геній є інтелектуальний представник нації; а коли геній виходить з народу, то він мусить також повернутись до мас“.

ВБИЛИ ХЛОПЦА З ДОВГИМ ВОЛОССЯМ.

ЛІОН (Франція). — Тут сталася жахлива подія: малі діти, від 6 до 10 літ, укаменували на смерть малого 8-літнього хлопця, Поля Жіно, за те, що він носив довге волосся. Мати хлопця не хотіла обтинати волосся хлопцеві, бо воно було гарне. Але через те хлопця відірився від решти дітей, і це їх дразнило. Одного разу, охоплені шалом, вони почали кидати на нього камінням, аж доки не вбили його на смерть.

"SVOBODA" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ІМІГРАНТ І АМЕРИКА

Останніми часами в Америці почала знову підноситися антиімігрантська хвиля. Проявляється вона балачками й промовами на різних нібито патріотичних маніфестаціях, на зборах нібито патріотичних організацій, у повістях, фільмах і газетних статтях.

Ця агітація почалася ще в часах американської участі в світовій війні, коли гістеричні американці були залякані багатомовним складом американського населення. По закінченню війни вона була трохи ослаблена, але потім знов ожила, як в Америці став під впливом російської революції ширитися більшовизм. Як більшовизм ослаб, ослабла протичужинська гістерія. Піднялася вона знов багаторазово, бо вже в часах депресії, коли гістеричні люди пробували шукати причини депресії в величезній числі іммігрантів та радили усунути депресію через вислання з краю всіх іммігрантів.

Інтелектуальні круги американського громадянства протиставилися цій струї більше або менше справно. Писали книжки й статті. Писали повісті й драми. Влаштували конгреси, на котрих розумово-визначили причини гістеричних походів американців проти іммігрантів. Організували спеціальні організації для визначення ролі іммігранта в Америці.

Між цими організаціями помітне місце займає Краєвий Інститут Іммігрантського Доброду. Між іншим цей Інститут узявся за досить справний спосіб представляти амерканцям наочно, що іммігранти не то що не були тягаром для Америки, але мають для неї великі заслуги. Робить це Інститут у цей спосіб, що кожного року відзначає трьох визначних американців іммігрантського походження, себто роджених поза Америкою. В минулому році Інститут відзначив у цей спосіб одного великого лікаря-вченого з французького роду, одного музиканта німецько-жидівського походження та одного маляря скандинавського походження. А цього року Інститут відзначив одного правника жидівського роду, одного вченого чеського та одного вченого голландського походження.

Що цього роду відзначення мають свою вагу для показання родовитим американцям на цей довг, який вони винні великим людям чужинського походження, не дається заперечити. Однак попри цих визначних людей великі заслуги для розбудови Америки, для зрощення її тим великим краєм, яким вона є, покладає ще мільйони зовсім може несласних, може навіть поіменно невідомих іммігрантів. Тих іммігрантів, що будували дороги й залізницю. Що добували вугілля й залізо. Що вдержували рух по фабриках. Що робили на фармах. Ці мільйони бізменних іммігрантів заслуговують на таке саме признание, як великі вчені й артисти й філантропи, що вийшли з іммігрантських кругів. І ці заслуги треба в якийсь спосіб зясувати загальному родовитим американцям, як кожний нарід в Європі шанує не лише своїх полководців, але й Невідомого Жовніра.

Василь Ткачук.

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ В ОСТАННІХ РОКАХ

(Надіслане для "Свободи").

Критика.

Критика в Західній Україні займає одне з чільніших місць. Мають свого критика прихильники "мистецтва для мистецтва" в особі д-ра Михайла Рудницького. Його праця "Між ідеєю і формою" є власне, так би мовити, пропагандою мистецтва для мистецтва. З тієї самої точки погляду цей критик підходить до кожного твору на сторінках "Діла", де редагує літературну сторінку, крім цього д-р Рудницький редагує літературний двотижневик "Назустріч".

Мають католики свого критика д-ра М. Гнатюка, що на сторінках "Метри" і "Дзвонів" дає оцінку творів. Цей критик є великим ворогом мистецтва для мистецтва і твердить, що ідея в творі мусить бути, інакше твір не має такої вартості, зокрема в таких обставинах, в яких ми тепер живемо на західно-українських землях.

Має "Вісник", наш найпопулярніший журнал на українських землях, свого критика Дмитра Донцова, а побіч нього Л. Граничука. Слід іще вирізнити зпоміж усіх критиків д-ра Остапа Гриця, що дописує до американської "Свободи", та Арамиса з "Нової Зорі". Побіч цих критиків, що постійно займаються критикою, є ще ось такі, що час від часу присвячують увагу критиці: це: Е. Ю. Пеленський, Дарія Віконська, Л. Нигрицький, П. Ісак та Ю. Редько.

Видавництва і бібліотеки.

Наші автори не можуть нарікати, що, мовляв, нема кому видавати книжок. Число видавців є досить обильне. Інколи можуть нарікати, що замалі гонорари дістають. Бувають випадки, що письменник за книжку поверх 100 стор. одержує ледви 50—75 зл. А навіть старі, з виробленим ім'ям письменники, теж не є більше гоноровані. Так, що можемо сказати, письменник не має права з творчості жити, як це буває в інших народах. А це дуже зле. Бо через те, треба в нас шукати бодай мінімального права екзистенції, а потім творити. А це відбувається погано на рік

6 творів оригінальних і 6 перекладів.

Друга бібліотека, "Дзвонів", неперіодично видає книжки і переважно своїх. Досі видала Самчука, Королеву та Антонича.

Журнали.

Журнали, присвячені літературі, мистецтву, науці і громадянському життю маємо досить. Як ми вже згадували, на перше місце вибивається "Вісник". Виходить він у книжковому форматі що місяця під редакцією д-ра Дмитра Донцова та при співпраці Ю. Клена, О. Ольжича, Е. Маланюка, Л. Мосендза, О. Теліги, Б. Кравцева та рідкі, хоч цінні співпраці д-ра О. Гриця. Поезія в цьому журналі заступлена по найбільших вигодах; зате проза не дописує. Тому часто стрічаємо переклади новел та статей з французької чи англійської мови.

Не менше цікавий є місячник "Дзвонів" під редакцією м-ра Петра Ісаєва. Тут стрічаємо з прозаїків Королеву і Самчука, а з поетів У. Кравченко, Б. І. Антонича, а часом цінного Б. Лепкого.

Оба ці журнали, хоч різні по ідеології, є контрастом такого журналу, яким є двотижневик "Назустріч". Цей журнал може зі всіх журналів має найбільше співробітників.

Ще до цікавих журналів треба зачислити місячник "Українська Культура", що його редагує наш великий мовознавець проф. І. Огієнко. Обеднює він старшу генерацію чолі з О. Олесем та Спирідонам Черкасенком. І пишеться прегарною та розкішною рідною мовою.

Мають і молоді свій журнал, "Обрії", що виходить під редакцією Б. Кравцева. А останніми часами появився журнал п. н. "Хрест Меча". Та цей журнал, як загально твердить, є на досить низькому рівні, хоч є слабо відбиткою "Вісника".

Поза такими журналами маємо ще журнали, які не є суто літературні, але які багато місяця присвячують літературі; це: "Нова Хата", "Книга", "Жінка", "Світ Молоді" і т. п.

Висновки.

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

ру, який є протиставленням пролетарській літературі, що має свій осередок лише в С.С.С.Р.

До року 1932 і на Західно-Українських землях мала місце пролетарська література. Останнім подригом отих лівих письменників був "Альманах Поцейбіч Збруча", що брали в ній участь такі автори: Бобинський, Кондра, Козланюк, Тудор, Галан, Шаля, Яран, Дмитрин, Михайлюк, Гаврилюк, О. і багато інших. Та нині їх позиції не то ослаблені, але ніякі. Пять літ мовчать, бо по випуску тогож альманаху розкололися на дві частини. По одній стороні опозиція на чолі з Яраном, Дмитрином, Кондром і Дерешом; по другій

правовірні Стаїнові з Галаном, Тудором, Козланюком на чолі. Інші, як Шаля, попрошались з марксизмом і почали писати по польськи.

Та загинів пролетарської літератури в Західній Україні мусіла прийти. Смерть Хвилювального й Скрипника, а далі розстріли Крушельницьких, Сказинського і т. д. і т. д. переконала ширші маси на Західно-Українських землях, і сила національних талантів перемогла, побила, і кадри сильно українського парнасусу піднялася як орел угору, що навіть не хоче знизитися, щоб дзюбнути трупа, свого бувшого ворога, в цьому випадку пролетарську літературу. (Кінець).

ДО СИЛИ ДУХА І ТІЛА!

(Промова інж. А. Палія, виголошена на Сокольському Рухановому Вечорі у Львові).

Поодинокі клітини зорганізованого громадського життя складаються на цілість буття, силу і вартість народу. Тому дорожимо кожного, хочби найменшою клітиною.

Існують у громадянському житті прояви, які вміємо змінити, але не вміємо подати докладної їх вартості — їхньої ціни.

Лежить у межах нашої спроби обчислити з найбільшою докладністю, скільки саме те або інше товариство виконало праці, яку можна означити числами. Ми наприклад, знаємо, від коли існує наш сокольський рух, скільки в ньому було кожноразово членів, скільки відбуто і якого роду вправ, які були прилюдні подиси, докладної їх вартості — їхньої ціни.

Лежить у межах нашої спроби обчислити з найбільшою докладністю, скільки саме те або інше товариство виконало праці, яку можна означити числами. Ми наприклад, знаємо, від коли існує наш сокольський рух, скільки в ньому було кожноразово членів, скільки відбуто і якого роду вправ, які були прилюдні подиси, докладної їх вартості — їхньої ціни.

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Ми тут узяли під увагу і тих авторів, що є поза межами Західної України, але вони творчістю без огляду на своє перебування є зв'язані з рідною землею і належать до му-

Кавпіс-Гейкі (Гейкі-Кавпінен).

КОЛИ МАТИ ПОМЕРЛА

(2)

Стали тоді оба розмовляти. Про що говорили, не знаю, я занадто був знятий тим, що прилягався всьому, що було в хаті. Найбільше зацікавило мене те, що тут комин був булий та сягав аж до стелі, тому дим не розходився по хаті, як у нашій хаті. Я подумав собі, як то добре було би, мин був білий та сягав колий і в нас був такий комин, бо не треба би відчиняти дверей, щоби дим вийшов, а ми не сиділи би, по вуха загорнувшись у кожухи, бо студинь тоді була страшна.

Нараз у хаву ввійшла молода дівчина, глянула на розмовляючих і вийшла. У її погляді мусіло бути щось наче заперся, бо господар зараз встав і сказав: — Ходіть, будь ласка, до ванькиря...

Батько пішов поперед, я, самособою, за ним. Сіли ми про столі, а та сама дівчина наліла нам усім чаю: часамперед батькові, потім мені. Як ми випили, хотіла нам знову на-

лити, батько присунув своє горнячко та сказав: — Хлопець і так має досить.

Я почував покривдженним, бо радо був би випив ще одну. — Дай йому ще бодай кістку цукру, Олесю! — сказав господар, а я і цим був задоволений.

Та незабаром мені сприкрилося сидіти в хаті і я вийшов надвір. Надворі гурток дітей бавиться в "розбійника". Я пристав до них і бавився дуже добре. Коли нам сприкрилася ця забава, взяли ми ліпоти снігові кулі та перекидали їх понад дах. Кілька хлопців краще кидали ніж я, хоч я з усіх сил старався перевищити їх. А раз полетіла моя куля — так низько, що поцілила шибку та розбила її. Зчинилася метушня. Діти кричали: "То ти збив!" і зараз розбіглися. Я радо був би так само втік, однак боявся. Батько мусів уже все знати, бо вийшов з хати та крикнув на мене: — Що ти виробляєш?

Чи я не заборонив тобі викрикувати та доказувати? Визьмуся я-зараз до різки — бо інакше годі хоч це при людях великий стид.

Я розплакався зі страху, та тут же надійшла та дівчина і спиталася, що сталося.

— А той шибеник збив шибку сніговою кулею! — відповів батько вже лагідніше.

— Навіщо сердитися на нього? — боронила мене Олеся — це вже нічого не допоможе. Він зробив це не хотючи. Ну, хлопчику, не плач, ходи в хату та загрийся!

З цими словами взяла мене за руку та відвела до ванькиря. Я втер сльози, як побачив, що небезпека минулася, бо батько вже не був такий сердитий, лише сказав: — Побачиш, що вже більше не візьму тебе з собою.

За хвилину ми їхали до дому. Я вже зовсім призабув цю немилу пригоду, батько дозволив мені знову взяти віжки в руки, а як смерклося, ми були назад дома.

— Деж то ви були? — спиталася мене зараз Стіна.

— У Немелі — відповів

я — батько казав, що те село так називається.

— Добре там було?

— Дуже добре, я дістав кави та цукру.

Про збитку шибку волів я не згадувати.

— А хто вас там гостив кавою?

— Якесь дівчина. Олесю звали її.

— Ага, так! — сказала Стіна та пішла до стайні, щоби на вечір видогнати корови.

Минуло кілька тижнів. Батько додержав слова: брав мене з собою лише до ліса. Раз прийшов до нас Віле з Пекалі. Батько, видно, сподівався його, бо того дня не виходив з дому. Оба пішли до ванькиря, а я втиснувся за ними. Стали розмовляти, однак тихче, так, що я нічого не міг дочути. З цікавості прислунався, як міг найближче. Аж тут батько відізався:

— Забирайся до другої хати! До Стіни!

В хаті не було нікого, тільки кіт муркотів на столі. А я якстий розколов тріску та застромив її котові на хвіст. Кіт зирявся наче скажений, із м'явкотом кидався по хаті, а я пустився за ним. Нараз увійшла

Стіна.

— Ах, ти поганний збиточнику, чому так мучиш кота? Хайби так батько побачив це, дісталося би тобі! — сказала Стіна докірливо.

Я освободив котову хвіст і вже все знову було добре. Нараз відчинилися двері й увійшов Віле. Стіна спиталася його, куди вибираються, що господар так прибирається у ванькиря.

— На село — розсміявся Віле.

— Самособою, однак куди та чому? — допитувалася далі Стіна.

— Можу тобі й це сказати — відповів мужик, кинув оком на мене, підійшов до Стіни та сказав їй на вухо кілька слів. Я заприпитав, що Стіна почервоніла та сказала:

— Га, коли так, що бажало щастя!

Віле мусів це заприпитати, бо відповів:

— А тобі це не подобається?

— А мені що до того? — сказала різнодушно дівчина — чи то моя справа?

— Невжеж? А може ти воліла, щоби це було з ким іншим? — доричився Віле.

(Далі буде).

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ПРОЕКТИ

50.

Відділ 250 У. Н. Союзу в Коскоб, Конн., ухвалив на звичайних зборах 8. березня б. р. такі проекти:

1) „Свободу“, орган У. Н. Союзу, цілком відділити від організації. І дати членам вільну руку. Хто хоче, хай пренумерує.

2) Конвенційний фонд цілком знести, а справи Союзу, як вибір урядників, полагати через референдум. Тоді не буде у відділах роздору і боротьби за те, хто має бути делегатом, а малі відділи не будуть нарікати, що оплачують конвенційний фонд.

3) Кожний секретар відділу повинен отримувати якусь малу платню з головної каси, бо він займається висиланням грошей і ріжних документів до головної канцелярії. Берім приклад з американських асекурацій.

4) Заснувати Союз і на Європу, щоб дати можливість остояти в Союзі й тим членам, що вертаються до Рідного Краю, а хотілиб остатися в нашій організації. І кривда тим членам, що тут довгі літа платили і втратили те все, як виїхали до краю.

5) Щоб малі відділи мали право вислати делегата до другої конвенції, бо їм діється кривда.

6) Кожний член має отримати календар як „різдвяний дарунок“.

7) Кожний відділ має отримати книжку конвенційних протоколів.

8) Бажаємо головному урядові й делегатам перепроводити конвенцію в такий спосіб, щоб була слава українському імені, а добре нам і нашим дітям, та щоб У. Н. Союз мав до пів мільона членів.

Войтх Кая, предсідник; Василь Баштура, касієр; Омелян Житкевич, секретар.

51.

Відділ 177 У. Н. Союзу в Провіденс, Р. Ай., на своїм звичайним місячній мітингу ухвалив такі проекти:

1) Вибір головних урядників повинен бути розділений по стейтах, або округах, а не як дотепер, що деякі міста мають по кількох гол. урядників для „гонуру“. Коли будуть головні урядники вибрані по стейтах, то це буде велика моральна і матеріальна користь для організації, бо такий урядник майже кожного дня спілкується з членами своєї округи, і може дуже багато добра зробити для організації.

2) Конвенція повинна покласти раз кінець тому, щоб жаден з головних урядників не займав двох платних урядів, як це є під теперішню пору, що предсідник і завідаєтель є в одній особі на двох платнях. На опорожнене місце будькотрого гол. урядника

повинно покликатися кандидат з конвенції, котрий з черги дівав найбільше число голосів. Було би добре, щоб конвенція вибирала крім гол. урядників і їх заступників, тоді було би більше охочих працювати для організації з „ідеї“, як було колись, а не в погоні за більшою платнею як тепер.

3) Конвенція не повинна дозволити головному урядникам відчитувати вже друкований звіт, який кожний делегат дістає першого дня. А таксамо конвенція не повинна дозволити делегатам порисувати ораторствами і всякими критиками. Мовляв, „я по них переїдуся“. Бо таке триває цілий тиждень, так, що кінці не стає часу на наради для добра організації і такі справи прихвощені лишаються для полагоди гол. урядові. Фактом є, що вже з двох останніх конвенцій делегати вернулися додому, не знаючи навіть, який уряд і хто вибраний. Аж довідувалися про це зі „Свободи“. Це делегати повинні мати на увазі, що конвенція є не тільки для вибору уряду, але і для інших справ. Тому менше часу на звіти і полиси, а більше часу для нарад над добром для організації.

4) Позичка на 6% для членів на їх грамоти не є ніяким добродійством, ні ніякою помічю для члена. Це бизнес і лихва для організації. Таке, а може ще танше добродійство, член дістане на місці. Сотки тисяч доларів У. Н. Союзу ульоквані в банках без найменшого проценту, або з дуже маленьким процентом, то чому лупити шкіру з члена, коли він потребує помочі. Для члена У. Н. Союзу і на його полісу позичку вистарчить брати по 3 проценти. Тоді це вже можна буде назвати добродійством.

5) Конвенція повинна взяти на увагу, в яких банках ульоквануєтася У. Н. Союзу. Дехто може сказати, що нема жадного банку певного, а ми відповімо, що в наших містах впродовж останніх 30 років ні один банк не був закритий і не пропав ще ні один людський цент за той час. А фактом є, що коли на ньюарській конвенції У. Н. Союзу один з делегатів заінтерпелував тодішнього урядника, чому більшу суму (досить поважну) ульоквали урядники в маленьким малозначним, провинціональним містечку, то той урядник відповів, „бо нас там люблять“, а небавом та любов показала, бо якраз у тім банку пропало кількадесят тисяч доларів, і то з фонду Сиротинця-Захисту У. Н. Союзу. Ту справу легенько заглядилося тим, що, мовляв, гроші „заморожені“ в банку.

6) Перевести ухвалу, щоб у кожній місцевості, де існує більше як один відділ, негайно по конвенції перевести злуку в один відділ. З моло-

дихи творити нові окремі відділи.

7) „Свобода“ повинна бути відлучена від У. Н. Союзу як цілком приватне видавництво. У. Н. Союз повинен раз на місяць видавати всякі обіжники, звіти і таке інше для відділів. Ми вже раз повинні собі зятимити, що поки У. Н. Союз й інші подібні організації як „Fraternal Order“ або „взаїмна братерська поміч“, видають свої органи т. е. газети, мішаючи політику, доти не буде злуки українських організацій в один сильний Союз і шкода говорити далше про злуку, бо це буде пустомельством. Тому політика на бік. Хай іде своєю окремою дорогою, а У. Н. Союз як організація асекураційна своєю. Тоді і злука всіх українських організацій наступить сама собою. Учїмся від американців.

8) Найважніша справа, для котрої конвенція повинна посвятити найбільше часу, це справа Молодечого Департаменту У. Н. Союзу. Бо коли так далше піде як дотепер, то скажім правду, що в дуже коротеньким часі поставиться хрестик над тим департаментом. Коли не вірите, подивіться до звіту минулої конвенції і порівняйте зі звітом цієї конвенції, то побачите, що Молодечий Департамент страгив одну третю часть свого членства за останні 4 роки. Це факт і дуже сумний та правдивий.

За це не можна винувати тільки батьків-членів У. Н. С., бо їх паціфікували вже кілька разів і можливо, що мають вони рацію, коли не випускають своїх дітей, щоб і їх дітей така паціфікація не діткнула, як батьків.

Тому в тій справі повинні ми ухвалити:

1. Завести всякі нові роди забезпечення для дітей, як в американських асекураціях.

2. Вилучити всіх молодих членів в окремі відділи, а коли нема стільки молодих членів, щоб утворити окремі відділи, тоді вибирати молодіж до відділового уряду якнайбільше.

3. Вже тепер вибрати одну третю часть до головного уряду і головного езекутивного комітету з молодіжі. Старі мусять з тим погодитися, коли хотять добра для організації. Тай, славити Бога, вже багато української молодіжі покінчило всякі школи, тож і діловодство У. Н. С. буде уміти попровадити по американськи. Тай і притягнуть молодіж до організації.

4. При заведенню нових родів забезпечення для молоді вже раз-добре обчислити, щоб не було пізніше реформ.

9) Конвенція мусять знайти спосіб, як направити заподіяну кривду для старих членів, котрі вже в Союзі шонайменше 25 літ членами. Коли знайшли спосіб, як опустили ліни і процент від них, — як платили по 25% безправно для секретарів за членів вже зорганізованих, як знайшли спосіб давати дивіденди для не- давніх членів, то мусять знайти спосіб винагороди покривджених тих старих піонірів, котрі можуть сміло сказати, що їх тяжко паціфікували.

10) До головного уряду не вибирати жадних докторів, ні політикерів, ні попів.

11) Хто працює в канцелярії У. Н. Союзу чи в „Свободі“, щоб не мав права бути делегатом на конвенцію У. Н. Союзу.

12) Годимося, щоб наступні конвенції У. Н. Союзу відбувалися в домі У. Н. Союзу.

Frank Luchka, Pres. and Delegate;
Stephen Saska, секретар.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

UKRAINIAN THEATRICAL CO. of NEW YORK
ВИСТАВИТЬ ПЕРШИЙ РАЗ

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

(Англійською мовою)

8-го і 9-го МАЯ

в театрі „ВЕНЕЦІЯ“ в Нью Йорку

(7-МА ЕВНЯ І 59-ТА ВУЛИЦЯ)

З участю першорядних американських артистів, великої симфонічної оркестри і знаменитого фахового хору. — Новий четвертий акт: „Гарем Турецького Султана“. Двох балетів: українського і турецького. Чудова нова сценерія. Срібляні ефекти.

Тікети до продажу: в А. Пасічника, 107 St. Mark's Place (E. 8th St.), GRamercy 7-5630, в Адміністративній „Свободі“, 83 Grand St., Jersey City, N. J.; в Українській Народній Домі, в Нью Йорку, 217-219 E. 6th St., в „Surma Book & Music Store“, 103 Ave. A, 1 в „Нашім Базарі“, 451 Ave. A, New York. — Ціна тікетів: \$2.50, \$2.00, \$1.50, \$1.00. В неділю поповудні: \$2.00, \$1.50, \$1.00, 75¢.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

В ЖИТТЮ, ЯК У ЛІСІ.

Голфорд Лакок, професор школи богословія в Бейлсському університеті, говорив оноді в Нью Йорку на цікаву тему: як орієнтуватися в життю?

Звісно, тема цікава, але трудна. Коли не легко орієнтуватися на морю, в лісі й у степу, то ще трудніше в житті. Головно в житті, що таке замотане, як нинішнє.

Лакок говорить, що людина повинна дивитися в життю на те, що з життя можна зробити, а не на казки й легенди. Треба старатися дістати собі ясний погляд на річ так, як вони нам виглядають у світлі казок, які ми колись чували. Найбільшою небезпекою для людської думки є прийняти шось за правду, остаточно й невідкличну, заки ця правда ще була встановлена й доказана.

ЧИ ЗОРІЄНТУВАЛИСЯ?

Виринула, наприклад, справа сидячих страйків. Чи зорієнтувалися в ній люди?

Ось у конгресі й по стейтових легіслатурах законодавці збираються осуджувати цей страйк як кримінальний учинок.

З ними менше-більше годяться Жорж Готіє, римокатолицький єпископ у Монреалю, для котрого сидячий страйк це проба революції. „Сидячий страйк це мода, заведена комунізмом. Він дає робітникам образ загального страйку“.

Відомий ньюйорський проповідник Джан Гейнс Говмс каже, що сидячий страйк це вплив скандальних відносин у робітничих справах, що існували в краю від кількох літ. Серед цих обставин робітникам нічого не лишалося, як бунтуватися.

Хто зних дивиться на світ здоровими очима, а хто дивиться на світ очима давніх часів?

РОЗСУДЖУВАЛИ СТРАЙК.

Страйк 64 газетних робітників пера в шоденнику „Лонг Айленд Прес“ старався розсудити роземний суд, зложений з трох духовників з Джеймса.

Роземний суд заявився за юнію газетарів, Американ Нюзпейпер Гілд. Редакційним робітникам признано 5-денний тиждень праці, заплату при нагоді відправлення з роботи, дво-тижневі вакації з платнею, відпустку на недугу та таку скалю заплати: для репортерів мінімальну тижневу заплату в сумі \$22.50, \$40 по трьох роках служби; для тих, що читають статті, мінімальну заплату \$50 на тиждень; для газетних фотографів мінімальну заплату \$25, по трьох роках \$40, для артистів \$25 на початок, а \$50 по 3 роках практики.

Чи можуть ці факти дещо навчити людей, що хочуть дивитися на світ тверезими очима, а не через окуляри старих звичаїв і казок?

НАГОРОДА МІНІСТРІВ.

На початку квітня внесено в англійським парламенті пропозицію збільшити заплату для англійських міністрів.

Премієр міністрів має діставати на будуче два рази більшу платню, як брав досі, а саме 10,000 фунтів стерлінгів на рік (понад \$50,000). Інші міністри мають побирати по 5,000 фунтів, (\$25,000), а провідник опозиції 2,000 фунтів (\$10,000).

Читаючи цю пропозицію, багато людей певно скаже: „Ось деякі люди оцадять собі гарний цент!“ Тимчасом „Манчестер Гардієн“, газета, шанована в цілому світі за свою безсторонність, каже в своїй статті з цього приводу: „Що правда, ні один чоловік ще не зрікся посади премієра міністрів через замалу платню, але більшість людей, що були премієрами, стали через своє урядування біднішими“.

Звісно, знайдуться англійські робітники, що не зрозуміють, як може міністер стати біднішим, дістаючи \$25,000 річної платні. Але так воно видно є.

ПЛАТИТИ ЗА ОПОЗИЦІЮ?

Ще більше дивним може видатися постанова в новім англійським законопроекті, що би провідник опозиції діставав від англійського уряду платню в сумі 2,000 фунтів стерлінгів (себто понад \$10,000). Опозиція це посли, що критикують уряд і міністрів та голосують проти нього.

Як це можливо, щоб уряд платив послів за те, що в парламенті поборює міністри? Таж такого чоловіка

УВАГА! ПРАВДЕНС, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ОТСИМ ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО

ЗБОРИ
урядників відділів У. Н. С., делегатів і заступників з Нової Англії відбудуться

ДНЯ 1-ГО ТРАВНЯ 1937 РОКУ В ГОД. 7-МИ ВВЕЧІР
В ГАЛІ ЦЕРКОВНИЙ НА 45 PILGRIM STREET, PROVIDENCE, R. I.

На ці збори запрошуємо всіх відділових Урядників, Делегатів і За- ступників з Бостон, Сейлем, Голіок, Севт Діффілд і Тавнтон зі стейту Масс.; Манчестер, Нью Гемпшир; з Ровд Айленд: Вунсакет, Менвіл, Централ Фолс, Провіденс і Кромптон.

ЗА КОМІТЕТ:
Василь Сподарик, делегат від. 246. Frank Luchka, делегат від. 177.

АДВОКАТ Д-Р JOHN YATCHEW, M.A., S.J.D.
СПРАВИ: КРИМІНАЛЬНІ, РОЗВОДОВІ, ВИШКОДУВАННЯ
ТА ІМІГРАЦІЙНІ.
909 GUARANTY TRUST BLDG., WINDSOR, ONTARIO, CANADA.
Tel. 3-5300.
При американській границі, напроти міста Літтройт. 97.

HOME MADE BAKERY
ВЛАСНИЦЯ ГОМ МЕЙД БЕКЕРІ
ПАМІ МАРІЯ СКІРА

євідома в Ньюарку і околиці з того, що випікає на всякі святкові okazji ріжні печива, як: ПАСКИ, БАБКИ, КОРОВАІ й інші печива. Тому замовляйте Великодні ПАСКИ й БАБКИ у

HOME MADE BAKERY
301 MYRTLE AVENUE, IRVINGTON, N. J.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим подаємо до відомо всіх делегатів з ньюйорської метрополії, що на зборах делегатів у Нью Йорку, що відбулися 23 квітня, всі прийняті делегати в числі 44 заявили за те, щоб їхати разом на конвенцію У. Н. Союзу й у такий спосіб скористати з тої знижки, яку признають залізничні компанії, коли збереться та виїде разом 25 або більше осіб. Отже рішено виїхати до Вашингтону в неділю, 9 травня, поїздом Пенсильвенійської залізниці, що відіде з Нью Йорку в годині 10:30 рано (Standard Time).

Ті всі делегати з Нью Йорку й околиці, які не були на тих зборах, а бажають відіхати згаданим поїздом, повинні негайно повідомити про те головну канцелярію.

Делегати з самого Нью Йорку з тих місцевостей, з яких делегатам буде вигідно виїжджати з Нью Йорку, повинні зійтиса разом у годині 10 рано коло „Інформейшен“ на Пенсильвенійській стації, 33 вулиця в Нью Йорку.

Цей поїзд, що відіде в годині 10:30 рано, ставатиме на Мангетен Тренсфер, Н. Дж., в годині 10:37, в Ньюарку, Н. Дж., на Пенсильвенійській стації в годині 10:47, а в Елізабет, Н. Дж., в годині 10:50. Звичайно цей поїзд не стає в Елізабет, але в тому випадку він задержиться спеціально на те, щоб могли всісті делегати з Елізабет і околиці.

Маючи на увазі, що для делегатів буде призначений окремий вагон, який буде прилучений до поїзду, то делегати на поодиноких стаціях повинні всідати відразу до дотичного вагону. Тікетів на подорож не треба купувати наперед, бо за них платитиметься доперва у вагоні.

Цей поїзд ставатиме також у Трентоні, Н. Дж., в годині 11:34, а опісля в годині 12:03 у Норт Філадельфії, і в годині 12:13 на Пенсильвенійській стації, 30 вулиця, Філадельфія, Па. Щоб делегати з Філадельфії й околиць могли користати зі спеціальної знижки, то їх мусілоб зібратися разом також 25 або більше осіб.

Головна Канцелярія
У. Н. Союзу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

БЕТЛЕЕМ, ПА. Сестр. ім. Ольги Басарабова, від. 47, повідомляє своїх членів, що збори, котрі мали відбутися в неділю, 2-го травня, перенесені на півторок, 4-го травня, в годині 7-ми ввечір. — Просимо всіх членів явитися. — Марія Рачук, предс.; Анаст. Паламар, кас.; Катерина Явна, секр.

Не в тім бітий!
Лесік був нечемний супроти своєї няньки. На це мама:
— Сейчас перепроси і поцілуй няню!
— Аякже, зараз, щоби дістати так позауш, як татко!...

Учитель: Хто мені подасть ріжницю між словом: „відвага“ і „сміливість“?
Учень: Відвага є, коли я кинуся напроти чвалаючого розюшеного коня та здержу його за поводі.
Учитель: Добре, а що є сміливість?
Учень: (трохи збентежено): Коли я піднесу вгору два пальці — а нічого не знаю.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ

Желятинові святючки (6 за 25 ц.)	5 ц.
Книжкові з віршем (6 за 25 ц.)	5 ц.
Книжкові з віршем (12 за \$1.00)	10 ц.
Картки для дітей з зайчиками і т. д. (4 за 10 ц.)	3 ц.
Нові Картки Українського Стилю, одна	5 ц.

Замовлення разом з наджитістю просимо вислати на адресу:

„СВОБОДА“,
83 GRAND ST., (P. O. BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

PRESS REPORTS ON UKRAINE
AND UKRAINIANSUKRAINIANS HONOR
BELOVED PATRIOTBust of Shevchenko Unveiled
in Colorful Ceremony at
National Home

By JOHN P. LEACACOS

A former serf acclaimed as the liberator of the serfs in Russia, was honored by more than 1,000 persons yesterday with the unveiling of a bronze bust by Mayor Harold H. Burton in ceremonies held under the auspices of the United Ukrainian Organizations at Ukrainian National Home, 2255 W. 14th Street.

The national poet had hero was Taras H. Shevchenko, who died February 26, 1861. Yesterday's gathering celebrated the 76th anniversary of his death, brought on by his Siberian imprisonment. It also commemorated the fact that the Russian czar was moved two days after Shevchenko's death to liberate the peasants from peonage as a result of Shevchenko's writings.

The Ukrainian patriot was honored for more than his political activities, however. Figuratively never leaving the soil, despite his intellectual progress, Shevchenko was the first poet to write the peasant's language and to describe his simple emotions and the wanderlust that led many to roam over Holy Russia. Folk songs recalling this were sung yesterday.

Shevchenko's inspiration to the Ukrainian peoples, who are scattered in Russia, Poland, Roumania and Czechoslovakia, recalled the time when they were a powerful nation.

Known as Nation's Granary

The Ukraine today is a large, rolling territory, in the southeast of Russia, known as the granary of the nation. Ukrainians originally meant people who live along the edge of rivers. The famous Cosaques are inhabitants of the region. The "kobzar," or wandering minstrel with his balalaika, that Shevchenko wrote about, sang his songs of love, war and harvest there.

The bust was unveiled from beneath the gold and blue flag of the Ukraine and the American flag. It was sculptured by Alexander Archipenko of Hollywood, Cal., and cast in the Antioch College art foundry at Yellow Springs, Ohio. The bust will be placed this summer in the

Ukrainian Cultural Garden in Wade Park.

Omer E. Malisky, chairman of the United Ukrainian Organizations, presided. Other speakers included Sheriff Martin L. O'Donnell; Charles J. Wolfgram, president of the Cultural Garden League; John T. Blinski, head of the Ukrainian National Home; Very Rev. Nicholas Kopachuk of Ambridge, Pa.; John Yatchew of Windsor, Ont.; Mathew Handoh, editor of National Word of Pittsburgh; Rev. Michael Zaparyniuk, Rev. Basil Merenkow, Ukrainian pastors here; Mrs. Mary Rozymlo of the Ukrainian National Association; William Berezicki of the Ukrainian Workmen's Alliance, and Stanley Kohut.

Shevchenko's poems, set to music, were sung by the SS. Peter and Paul Ukrainian Greek Catholic Church and the St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church choir, directed by Anthony Kohut and Nicholas Zapuchalk, respectively. Miss Olga Theodora Hrycyey played a piano solo and Misses Dona Stephan of Windsor, Ont., and Anna Klymkowska sang. Miss Anna Kuchta accompanied at the piano.

(Cleveland Plain Dealer, April 19, 1937.)

ЯК МЯ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ.

ДОНОРА, ПА.

На український дім.

На український дім у селі Красна, повіт Коросно, зібрано жертву в сумі \$114 і ту жертву переслано через Об'єднання на призначену ціль. Жертву зложили: М. Вархолік, В. Сенько, Ю. Левко й В. Яблонський по \$10; Т. Газдайка \$6; С. Сенько, М. Бізюк, укр. бр. св. Дмитрій і укр. кат. бр. св. о. Ніколає по \$5; Е. Кічан \$3; Т. Беднарчик, Параска Корочин і І. Піхота по \$2; Г. Стецурка й Л. Вархолік по \$1.50; К. Кіню, І. Шот, І. Головатий, Ірина Русітко, І. Беджик, Т. Маркович, М. Хомяк, Г. Ятчинши, А. Куцмак, Р. Бізюк, Н. Угриняк і Ю. Гождик по \$1; М. Рипка, І. Пандрак, Г. Колодійчик, В. Калінич, Параска Кіню, Я. Г. Харамал по \$0.50; М. Сирко, Н. Юшак, Я. Рупка, Павліна Сирко, М. Андриш, А. Кізер і Т. Страховський по \$0.25. На поштову ціль зложили в Монастир, Па., наступні громадяни: М. Завіський \$5; Анна Вархолік і П. Гождик по \$2; Я. Цимбала й І. Добош по \$1; Юлія Сенько, І. Кудин, Л. Демета, С. Галяш, І. Мішніш, А. Боїка, А. Перчик, А. Гирча, І. Страховський, М. Скірпан, І. Ятчинши, о. Г. Пішко, Ф. Яковський, д-р Мехел і Е. Беднарчик по \$0.50; А. В. Любонич, Н. Піх і Т. Пішко по \$0.25.

Василь Сенько.

МОДИТОВНИКИ

які
можна набути
в книгарні
"СВОБОДА"

ВІНОЧОК в гарній чорній оправі (літ. молитовник з малюваннями для дітей)	\$.80
ВІНОЧОК в чорній шклянній оправі	80
АНГЕЛ ХРАНИТЕЛЬ в гарній чорній позолоченій оправі	1.25
АНГЕЛ ХРАНИТЕЛЬ в білій лавчужній оправі з образами по середині	1.60
ПОМИЛУЙ НАС БОЖЕ в білій лавчужковій оправі з образами по середині	1.60
ПОМИЛУЙ НАС БОЖЕ в чорній шклянній оправі	1.35
БОГ РАДОСТЬ МОЯ, сторін 606, в гарній чорній оправі	2.00
БОГ РАДОСТЬ МОЯ, сторін 606, в білій лавчужковій оправі з образами по середині	2.50

Замовлення разом з нарахуванням слати на адресу:
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

НЮ ЙОРК, Н. Я.

На Народний Дім у Заліпю, повіт Рогозів.

Збірка походить з Нью Йорку і Брукліна.

Збірка в укр. кат. церкві при 7-мі вулиці в Нью Йорку принесла \$32.52. І. Павліт і В. Павліт жертвували по \$5; о. С. Муййчук \$3.31; о. Л. Веселовський \$3; С. Ковбасюк \$2; М. Галичич, Л. Гинда, Н. Задоренський, Л. Карпюк, Ю. Ярема, Сурмак, Август, В. Кузик, Ф. Клайм, М. Панак, Крутяк, А. Колг, Р. Ярема, Я. Кулінич, Н. Гладуш, С. Сібал, Шпильман, І. Сякий, С. Савчин, Н. Школяр по \$1; Г. Бабін, І. Лен, Ю. Грек, М. Наконечний, А. Козак, Бурій, Шанкович, Симпатик, Л. Чікі, Ю. Фольчак, о. М. Данилишин, Л. Сітський по \$0.50; Г. Блом, Л. Левенштейн, Л. Монтей, В. Горен, М. Гудак, Л. Доміно, Артур, Ю. Іверс, Л. Гула, Н. Федюк, І. Лепаш, Флорентіно, Ю. Хмара, П. Голутик, М. Луконін, І. Сеник, І. Чубон, Л. Левеск, Адам, В. Бестон, Павло, Ендрю й І. Фішк по \$0.25.

Гроші в сумі \$77.58 виставлено через Об'єднання. Збіркою займає й переслав Іван Павліт.

СЕРІЯТ ЛУІС, МО.

На визвольну боротьбу.

В суботу, 6 березня, був у нас проф. О. Грановський і англослов в Українському Народному Домі відчит про сучасне положення в дальній північ української нації. Ми тут дуже рідко маємо нагоду почути добрих бесідачів, а тому з великим інтересом слухали лекцію. Доходив до нас небуденною нагодою. По відчиті наступили запити присутніх, на які пролегли дав основну відповідь. Найцікавішими запитами були: "Чого хочуть націоналісти?" і "Чому надіються в Америці більше тримаються москалі ніж українці?"

НЮ ЙОРК, Н. Я.

На Народний Дім у Заліпю, повіт Рогозів.

Збірка походить з Нью Йорку і Брукліна.

Збірка в укр. кат. церкві при 7-мі вулиці в Нью Йорку принесла \$32.52. І. Павліт і В. Павліт жертвували по \$5; о. С. Муййчук \$3.31; о. Л. Веселовський \$3; С. Ковбасюк \$2; М. Галичич, Л. Гинда, Н. Задоренський, Л. Карпюк, Ю. Ярема, Сурмак, Август, В. Кузик, Ф. Клайм, М. Панак, Крутяк, А. Колг, Р. Ярема, Я. Кулінич, Н. Гладуш, С. Сібал, Шпильман, І. Сякий, С. Савчин, Н. Школяр по \$1; Г. Бабін, І. Лен, Ю. Грек, М. Наконечний, А. Козак, Бурій, Шанкович, Симпатик, Л. Чікі, Ю. Фольчак, о. М. Данилишин, Л. Сітський по \$0.50; Г. Блом, Л. Левенштейн, Л. Монтей, В. Горен, М. Гудак, Л. Доміно, Артур, Ю. Іверс, Л. Гула, Н. Федюк, І. Лепаш, Флорентіно, Ю. Хмара, П. Голутик, М. Луконін, І. Сеник, І. Чубон, Л. Левеск, Адам, В. Бестон, Павло, Ендрю й І. Фішк по \$0.25.

НА ВИЗВОЛЬНУ БОРОТЬБУ.

Kozes, H. Я., ОДВУ, від. ч. 13 з відчиту д-ра О. Гринівського \$10.80, за збірку на св. Т. Шевченка \$19.25 і кошта О. Лесяка \$1.

Пасейн, Н. Дж., ОДВУ, від. ч. 34 з пушки Мечника \$1.69 і Н. Кінвалюка \$1.31. Велиграновський \$1.

Брістоль, Конн., з пушки Ів. Прухницького \$5; Т. Цимбалістий жертвував \$2.

Дітройт, Мич., УЧХ, від. ч. 24 з відчиту \$10; Я. Яворський і Л. Павлюк жертвували по \$1.

Філадельфія, Па., Т. Санстун переслав \$16, які були зібрані на християн у грим. Хадя з Честер, Па. Також жертвували Лука Сарабун і Дмитрій по \$1.

Шкаго, Іл., М. Шлак \$1.

Клівленд, О., М. Кузік переслав \$10 з ювілею грим. Чайків. Жін. Від. ч. 8 \$14.

Філадельфія, Еппа, Іл. Матудхата \$1.

Нью Йорк, Н. Я., д-р Н. П. Г. \$50.

Гастонбург, Конн., ОДВУ, від. ч. 62 \$10.25.

Мемфіс, Р. А., МУН, від. ч. 53 \$15.

Вашингтон, Дем. ОДВУ, від. ч. 35 з У.В.Ф. \$21.

Гемптрі, Мич., Іл. Курчак \$1.

Бруклін, Н. Я., ОДВУ, від. ч. 43 \$10.

Спрінг Велер, Н. Я., Андрій Калішський \$1.

Асторія, Л. А., ОДВУ, від. ч. 1 \$45-1 МУН \$5.

НА РІЖНІ ЦІЛІ.

Гартфорд, Конн., УЧХ, від. ч. 5 на політичних в'язнів \$8.30.

Бабілон, Л. А., ОДВУ, від. ч. 39 на Рідну Школу \$8.

Клівленд, О., з гостини, яку влаштували членів Союзу Українок у плей Ділай, переслали до Ц. У. \$12.40, призначуючи по половині на політичних в'язнів і Рідну Школу. З християн донечки грим. Брікайлір переслали \$18 на політичних в'язнів. М. Кузік переслали кошта української школи \$7 на Р. Ш.

Нью Гейвен, Конн., УЧХ, від. 19 з збірки на політичних в'язнів \$11.50.

Клівленд, О., Семан Дмитрія на пресовий фонд \$1.3 ювілею грим. Чайків переслали \$10, призначуючи по половині на Рідну Школу й інвалідів.

Центральна ОДВУ.

БРУКЛІН, Н. Я.

На будову Народного Дому в Сі-ці Війнильській, повіт Каліш.

Комітет будови Народного Дому в Сі-ці Війнильській звертається через нижче підписаних до земляків в Америці, щоб прийняли з фінансовою допомогою для здійснення народної святини, в якій можна примістити усі наші установи та вести по можливості просвітну, культурну та всяку іншу працю для добра народу.

До цього часу зложили на повноту ціль свої лєти такі громадяни: Григорій Боєчко \$38; Василь Бродил \$15; Олекса Головач \$11; по \$10: Ю. Бродил і Юлія Боєчко, зам. Наконечна; по \$5: Т. Наконечний, П. І. Евдокія Гринько; І. Гургула \$3; по \$2: Катерина Я. І. Валігунда, В. Сивітун, Анастасія Павлік, Анна І. В. Кузик; по \$1: Г. Наконечна, С. Трач, М. Кузик, О. Ксьондзін і О. Кузик. Разом зібрано \$110.

Гроші переслали до Сі-ці Війнильської на руки комітету будови двома ратами, а саме \$60 при кінці 1936 року, а \$50 в березні 1937 р. Збіркою займає Григорій Боєчко і Юлія Боєчко, зам. Наконечна. Всім жертводавцям ширя подяка з рідного села, як теж від нього підписаного комітету збірок.

Ю. Микуняк.

Зложити жертви становлять такі маленькі частини тих коштів, які треба понести під час будови. Тому просимо про дальші жертви, котрі можна слати прямо до Сі-ці Війнильської або на руки підписаного комітету.

За комітет збірки: Олекса Головач і Григорій Боєчко, 6805 — 4-та Евея, Бруклін, Н. Я.

КЛІВЛЕНД, О.

На Народний Дім.

На доміщення Народного Дому міста Хірова, повіт Старий Самбір, зібрано Розалія Кокоч і Аліна Коточіну кошту \$36.50. Жертви зложили: В. Кокоч \$5; Розалія Кокоч \$3.50; Аліна Коточина, Розалія Пала, М. Кияжак і В. Сивітун по \$2; Ю. Проник, Катерина Соболь, С. Савчин, М. Лабик, М. Пиндур, М. Савчин, Розалія Іващичин, Розалія Микитюк, О. Качмарик, М. Третак, Марія Роман, І. Третак, Анастасія Гнатик, Катерина Габриєль і Стефанія Стелма по \$1; В. Кузік, Катерина Каліницька, М. Гнатко, І. Третак, Анна Недабальська, Л. Чупінь, Марія Лешиниш, Марія Пелеш і Р. Лешиниш по \$0.50; Розалія Кеба й М. Волошин по \$0.25.

Жертви Розалії Волошини принесла \$5. Жертви зложили: Розалія Волошини, Антоніна Сарахман, М. Лешиниш і В. Брезіський по \$1; М. Лешиниш і М. Шутак по \$0.50. Загальна збірка принесла разом \$41.50 і ту суму виставлено через Об'єднання на призначене місце.

КОЛЯДА НА ВИЗВОЛЬНУ
БОРОТЬБУ.

3-тій від. УЧХ ОДВУ, Гартфорд, Конн.

Збірка Розалії Волошини принесла \$5. Жертви зложили: Розалія Волошини, Антоніна Сарахман, М. Лешиниш і В. Брезіський по \$1; М. Лешиниш і М. Шутак по \$0.50. Загальна збірка принесла разом \$41.50 і ту суму виставлено через Об'єднання на призначене місце.

Збірка Розалії Волошини принесла \$5. Жертви зложили: Розалія Волошини, Антоніна Сарахман, М. Лешиниш і В. Брезіський по \$1; М. Лешиниш і М. Шутак по \$0.50. Загальна збірка принесла разом \$41.50 і ту суму виставлено через Об'єднання на призначене місце.

Збірка Розалії Волошини принесла \$5. Жертви зложили: Розалія Волошини, Антоніна Сарахман, М. Лешиниш і В. Брезіський по \$1; М. Лешиниш і М. Шутак по \$0.50. Загальна збірка принесла разом \$41.50 і ту суму виставлено через Об'єднання на призначене місце.

Збірка Розалії Волошини принесла \$5. Жертви зложили: Розалія Волошини, Антоніна Сарахман, М. Лешиниш і В. Брезіський по \$1; М. Лешиниш і М. Шутак по \$0.50. Загальна збірка принесла разом \$41.50 і ту суму виставлено через Об'єднання на призначене місце.

Ю. Микуняк.

БЕЗПЕРЕЧНО ТАКІ

Наша репутація про посмертну обслугову найкращої якості є загальною відомою; що наші послуги можна дістати за дуже скромну суму — це вже менше знане.

Поправді, то наші ціни є незвичайно помірковані; все такі, на які стати кождо родини, котра до нас навідується.

STEPHEN J. JEWISIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS
77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Bayonne 3-0540

П. Ковальчик, Ст. Ковальчик, В. Футулучук, Я. Волячок, В. Мадараш, О. Спак; по \$0.50: В. Галайко і Н. Древицький; разом \$8.

32-тій від. ОДВУ, Мінеаполіс, Мич. Колядували: В. Мелоник, М. Гайлак, П. Кошуба, К. Качмар, В. Глодичин, Ст. Кошуба; возня колядували: В. Кошуба. Жертвували: М. Гайлак \$5, проф. Грамовський \$3, К. Бриняк \$3; по \$2: П. Качмар, І. Кошуба; П. Галай \$1.50; по \$1: К. Гайова, П. Мелонич, Колян, В. Глодичин, Косіа, О. Яцен, Ц. Гладичин, І. Кошуба, С. Кошуба, В. Мелоник, О. Кузік, Л. Семотюк, Я. Горбуш, проф. П. Корейновський, В. Хай, П. Петрух, М. Демис, А. Прошай, О. Цілячюк; К. Омельник \$0.50. Разом \$36.

40 від. ОДВУ, Тонтон, Масс. Зібрано по \$1: Ст. Сорочка, Г. Салата, М. Нйран, М. Семетен, О. Шуря, М. Хрушак, К. Оліар, П. Стойко, М. Вилар, І. Харамбура, В. Оліар; А. Оліар \$0.50.

19-тій від. УЧХ ОДВУ: Зібрано на політичних в'язнів на окрешніх зборах УЧХ ОДВУ в Нью Гейвен, Конн., дня 28-го лютого 1937 р. По \$1 зложили: пані Мерешак, П. Розік, панна Бідик, пані Хобузік, пані Куцік, пані Благітка, пані Захаревич, В. Каліна, дрібними зібрано \$3.56, всіх разом \$11.50.

Центральна Управа ОДВУ.

Успокоїв його.

Професор (на відчиті): За обрахунками вчених кінець нашої земної кулі прийдє за сто вісімдесят мільонів літ.

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!

— За скільки? — питається хтось її слухачів.

— За сто вісімдесят мільонів літ, — повторяє професор.

— Слава Богу, — каже заспокоєний слухач — бо я вже думаю, що за вісімдесят мільонів літ!